

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/2/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712202682
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5712202682.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Oľgy Belkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci navrhovateľa: Ing. Y. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom S., ul. J. I. č. XXX/X, zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Ivetou Ďurčaťovou, advokátkou, so sídlom S., ul. H. č. XX, proti odporcovi: Wüstenrot poisťovňa, a. s., so sídlom Bratislava, ul. Karadžičova č. 17, IČO: 31 383 408, o zaplatenie sumy 373,01 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa a odporcu proti rozsudku Okresného súdu Martin zo dňa 18. októbra 2012 č. k. 9C/153/2012-72, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 373,01 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku **p o - t v r d z u j e .**

Vo výroku o trovách konania rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Odporca **j e p o v i n n ý** nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania v sume 43,24 eur k rukám JUDr. Ivety Ďurčaťovej, advokátky so sídlom S., ul. H. č. XX, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Martin rozsudkom zo dňa 18. 10. 2012 č. k. 9C/153/2012-72 zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi 373,01 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Odporcu zaviazal nahradiť navrhovateľovi aj trovy konania vo výške 22 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 71,70 eur, a to na účet JUDr. Ivety Ďurčaťovej, advokátky so sídlom v S., H. ul. č. XX do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd mal preukázané, že dňa 10. 07. 2011 došlo na ceste pri Mošovciach k škodovej udalosti, kedy do motorového vozidla zn. VW Passat EČV: MT 448 BV, ktorého držiteľom je navrhovateľ, odskočil kameň, ktorý narazil do čelného skla motorového vozidla. Pred motorovým vozidlom navrhovateľa viedla motorové vozidlo zn. Opel Vectra EČV: MT 421 CC H. K., poistená u odporcu. Poistená H. K. uznala svoju zodpovednosť a oboznámila navrhovateľa s tým, že vozidlo má povinne zmluvne poistené u odporcu, pričom mu predložila doklad o poistení. Motorové vozidlo si prezrel aj likvidátor poistnej udalosti, ktorý spísal protokol o poškodení vozidla.

Z oznámenia poškodeného o poistnej udalosti zo dňa 15. 07. 2011 vyplýva, že nahlasovateľ / poškodený, t.j. navrhovateľ uviedol, že dňa 10. 07. 2011 asi o 17,00 hod na ceste pri obci Mošovce smerom do Turčianskych Teplíc z auta pred ním odletela skalka, ktorá rozbila predné sklo na strane spolujazdca. V oznámení sa ďalej nachádzajú osobné údaje navrhovateľa ako poškodeného i H. K. ako škodcu -

poisteného, ako i údaje o tom, že pri nehode nedošlo k zraneniu osôb. Motorové vozidlo, ktoré bolo poškodené je označené ako VW Passat EČV: MT 448 BV modrej metalízy, pričom vlastníkom tohto vozidla je navrhovateľ. Motorové vozidlo, ktoré malo škodu spôsobiť bolo označené ako Opel Vectra EČV: MT 421 CC modrej farby, ktorého držiteľom je H. K., poistená u odporcu. Zo zápisu o poškodení vozidla zo dňa 13. 07. 2011, spísanej Y. I., vyplýva, že vozidlo zn. Volkswagen Passat EČV: MT 448 BW bolo poškodené, konkrétne malo poškodené čelné sklo. Čelné sklo vozidla bolo tónované s pásom. Faktúrou č. 2011056 zo dňa 15. 07. 2011, splatnou dňa 29. 07. 2011, vyúčtoval servis Martin Katreniak autoservis s miestom podnikania Slovany č. 15, navrhovateľovi opravu motorového vozidla zn. VW Passat TDi na sumu 373,01 eur. Táto suma pozostávala z ceny materiálu: čelné sklo zelené s pásom v hodnote 225 eur bez DPH, lepiaca sada v hodnote 35,84 eur bez DPH a z ceny montáže lepeného skla 25 eur bez DPH.

„...Súd považoval za potrebné v prvom rade podotknúť, že treba dôsledne rozlišovať medzi právom poškodeného na náhradu vzniknutej škody proti škodcovi v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka a nasl. a špecifickým právom poškodeného na výplatu plnenia za poisteného škodcu v zmysle § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Plnenie poisťovne v takom prípade nie je plnením z titulu zodpovednosti poisťovne za škodu, pretože osobou, zodpovednou za škodu, je vždy výlučne škodca. Ide o originálne právo poškodeného, založené špeciálnym právnym predpisom, ktoré (hoci je odvodené od právneho vzťahu medzi poisťovateľom a poisteným škodcom) nemá povahu nároku na náhradu škody. Obsahom tohto vzťahu medzi poškodeným a poisťovateľom je predovšetkým povinnosť poisťovateľa plniť za poisteného, ak poškodený voči nemu uplatnil nárok na plnenie a tento preukázal.

Vzhľadom na obsah vyjadrení odporcu súd konštatoval, že pokiaľ ide o právny vzťah medzi poškodeným (navrhovateľom) a poisťovateľom, procesná obrana poisťovateľa (odporcu) spočívala výlučne v spochybnení preukázania nároku poškodeného (§ 9 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z.), t. j. v spochybnení samotnej zodpovednosti škodcu - poisteného za škodu, spôsobenú poškodenému (navrhovateľovi). Predovšetkým odporca namietal samotný skutkový základ veci s tým, že podľa neho bolo preukázané, že nehoda sa nemohla stať tak, ako ju popísali navrhovateľ a poistený škodca, pretože poistený škodca si nemohol byť vedomý odmrštenia kameňa prevádzkou jeho motorového vozidla.

Súd mal však z vykonaného dokazovania za preukázané, že skutok - nehoda zo dňa 10. 07. 2011, ktorej účastníkmi boli navrhovateľ a poistený škodca, sa stala tak, ako ju obaja zhodne popísali s poukazom na to, že odporca neuniesol v tomto smere dôkazné bremeno a nijakým konkrétnym dôkazom nepreukázal, že by k nehode nemalo dôjsť takýmto spôsobom. V jeho prípade ide len o subjektívne tvrdenie, že k nehode takto dôjsť nemohlo, ktoré mal súd za právne bezvýznamné. Skutočnosť, že v danom prípade skutočne došlo k takémuto deju, tvrdil nielen škodca, ale predovšetkým poškodený, ktorý tento dej (odmrštenie kameňa spod vozidla škodcu do čelného skla poškodeného navrhovateľa) pozorovať mohol, a preto súd vyvodil, že nehoda sa dňa 10. 07. 2011 stala tak, ako je popísané vyššie.

Ďalej, podľa právneho názoru odporcu sa poistený škodca v zmysle § 428 Občianskeho zákonníka môže zbaviť zodpovednosti za súčasného splnenia dvoch podmienok: ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré nemajú pôvod v prevádzke a ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať. Mal za to, že vzhľadom na obsah pojmu prevádzka motorového vozidla sa prevádzateľ nemôže zbaviť zodpovednosti len v prípade, ak je škoda spôsobená okolnosťou, ktorá má pôvod v osobe vodiča alebo v motorovom vozidle samom. Vymrštenie kameňa na vozovke je však okolnosťou, ktorá nemá pôvod v prevádzke motorového vozidla. Taktiež zdôraznil, že vzhľadom na faktickú nemožnosť rozpoznať prekážku na vozovke a zabrániť tomuto druhu nehôd nemožno od prevádzateľa vozidla požadovať väčšie úsilie na odvrátenie škody, a teda sa prevádzateľ vozidla (poistený škodca) liberoval. Súd sa však s jeho právnym názorom, vyjadreným v odpore, nestotožnil.

Podľa neho objektívna zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku je pomerne prísna, pretože takmer vylučuje možnosti liberácie prevádzkovateľa, čo vyplýva z prvej vety ustanovenia § 428, podľa ktorej sa prevádzkovateľ svojej zodpovednosti nemôže zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Pojem „prevádzka“ dopravného prostriedku nie je v Občianskom zákonníku bližšie upravený. Podľa stáleho názoru súdnej praxe je však napríklad motorové vozidlo v prevádzke nielen vtedy, keď sa pohybuje, ale aj vtedy, keď síce stojí, ale motor je v prevádzke, bez ohľadu na to, či sa vozidlo uvedie do pohybu, alebo nie, či sa tak stalo na ceste, prípadne na inom priestranstve prístupnom verejnosti, alebo ešte v garáži, a podobne. Prevádzkou motorového

vozidla je aj príprava na jazdu a bezprostredné výkony po skončení jazdy, ako aj výkony potrebné na udržiavanie vozidla. Liberácia prevádzkovateľa prichádza teda do úvahy len v prípade, keď škoda nebola spôsobená okolnosťami, ktoré majú svoj pôvod v prevádzke. Ide napríklad o prípady prírodnej katastrofy, úder blesku alebo o inú vonkajšiu okolnosť, ktorá v nijakom smere nesúvisí s prevádzkou motorového vozidla a nebola ňou vyvolaná.

V danom prípade bola škoda spôsobená odmrštením kameňa z vozovky, spôsobeného pohybom motorového vozidla poisteného škodcu (prevádzateľa vozidla) po vozovke, do čelného skla vozidla poškodeného (navrhovateľa), ktoré sa v dôsledku nárazu kameňa rozprasklo. Súd konštatoval, že ide nepochybne o okolnosť, ktorá má pôvod v prevádzke motorového vozidla škodcu, pretože bola vytvorená súčinnosťou pohybu (prevádzky) motorového vozidla škodcu a stavu vozovky, a teda mala pôvod v prevádzke vozidla, i s poukazom na fakt, že bez prevádzky vozidla škodcu by ku škode nedošlo. V tomto prípade ide teda o zodpovednosť škodcu (prevádzateľa vozidla), ktorej sa v zmysle § 428 Občianskeho zákonníka nemôže zbaviť a preto sa súd už nezaoberal druhou podmienkou liberácie prevádzateľa vozidla, a to že prevádzateľ musí preukázať, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať...“.

Navrhovateľ bol v konaní plne úspešný, a preto mu podľa ust. § 142 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) patrí právo na náhradu účelne vynaložených trov konania (súdny poplatok 22 eur a trovy právneho zastúpenia 353,76 eur [príprava a prevzatie zastúpenia 28,22 eur, režijný paušál 7,63 eur a podanie žalobného návrhu dňa 23. 02. 2012 28,22 eur, režijný paušál 7,63 eur]). Nakoľko právny zástupca navrhovateľa nepreukázal, že je platiteľom DPH, súd mu k uplatneným trovám právneho zastúpenia DPH nepriznal. Iné trovy právneho zastúpenia zo strany navrhovateľa neboli vyčíslené.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obidvaja účastníci konania.

Odporca odvolaním navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a návrh navrhovateľa zamietnuť alebo zrušiť a vec vrátiť súdu I. stupňa na ďalšie konanie.

V prvom rade vytýkal súdu, že zistený skutkový stav nevyplýva z vykonaného dokazovania. Nesprávne zistenie skutkového stavu videl navrhovateľ v tom, že súd z výsluchu účastníkov odvodil príčinnú súvislosť medzi prevádzkou vozidla ním poisteného a škodou na čelnom skle motorového vozidla navrhovateľa, pričom v konečnom dôsledku zobral za preukázané pôvodné tvrdenie poškodeného a poistenej o priebehu nehody, čo napokon aj sám uviedol v odôvodnení rozhodnutia.

Podľa odporcu poistená H. K. vôbec nemohla zaregistrovať to, že odmrštená skalka trafila čelné sklo za ňou idúceho motorového vozidla. Rovnako poškodený v poškodenom aute mohol zaregistrovať až náraz skalky na čelné sklo a nemohol vidieť, že skalka bola odmrštená práve od motorového vozidla údajného škodcu, môže to len predpokladať. Tento predpoklad je viac než sporný na ceste, kde sa počas dňa nachádzajú aj iné motorové vozidlá. Keďže údajný škodca H. K. objektívne nemala šancu zaregistrovať odmrštenie skalky, nemožno vyhodnotiť jej opis údajnej nehody ako dôveryhodný. V tomto prípade údajný škodca zjavne len reprodukuje popis skutkového stavu uvedený navrhovateľom. Takt teda ten, kto nemohol byť očitým svedkom vzniku škody (údajný škodca H. K.) len reprodukuje predpoklady o vzniku škody vyslovenej poškodeným.

Súd teda vzal za preukázaný skutkový stav, o ktorom neexistuje žiaden dôkaz okrem tvrdení navrhovateľa a poistenej, ktoré však nie sú podložené inou svedeckou výpoveďou. Zopakovať treba aj to, že ide o neoverené predpoklady, nakoľko navrhovateľ zaregistroval až vznik škody a nie aj jeho príčinu. Ide teda len o tvrdenú domnelú a nepreukázanú príčinnú súvislosť ak ju súd odvodil len z pozorovania následku pánom I. (bez pozorovania príčiny).

Okresný súd takto spravil tvrdenia o následku dôkazmi o príčinnej súvislosti bez toho, aby navrhovateľ produkoval iné dôkazy na podporu svojich tvrdení o existencii príčinnej súvislosti, čím súd zjavne suploval nesplnenie povinnosti navrhovateľa uniesť dôkazné bremeno, čím došlo k inej vade, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Okresný súd teda ustálil skutkový stav, ktorý mu bol podkladom pre rozhodnutie z dôkazov, z ktorých takýto skutkový stav nie je možné vyvodiť.

Ďalším odvolacím dôvodom bolo nesprávne právne posúdenie, a to ohľadom existencie liberačných dôvodov na strane škodcu pre neunesenie dôkazného bremena navrhovateľom.

Odporca tvrdil, že rozhodujúcim znakom pre možnosť liberácie v danom prípade je to, či kameň na cestnej komunikácii je alebo nie je okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke. Podľa neho skalka ležiaca na ceste je teda jednoznačne okolnosťou existujúcou mimo vodiča a samotného vozidla, a preto nie je súčasťou prevádzky a nemôže mať pôvod v prevádzke. Skutočnosť, že je odmrštená kolesom vozidla ju tiež súčasťou prevádzky nerobí. Kinetická energia udelená krútiacou silou kolesa je pôsobenie osobitnej povahy prevádzky (§ 427 Občianskeho zákonníka) na okolnosť nemajúcu pôvod v prevádzke. Ak by sa však napr. uvoľnilo samotné koleso v dôsledku krútiacej sily motora prenášanej na os kolesa odletelo z motorového vozidla a samo koleso spôsobilo škodu, ide o škodu spôsobenú okolnosťou, ktorá má pôvod v prevádzke, pretože koleso je súčasťou motorového vozidla.

Ak teda súd posúdil skalku na ceste ako okolnosť majúcu pôvod v prevádzke len preto, že bola odmrštená krútiacou silou kolesa, subsumoval (nepreukázaný) skutkový stav na nesprávnu právnu normu (428 veta prvá Občianskeho zákonníka), čím vec nesprávne právne posúdil. Ak by bol záver súdu, že skalka na ceste je okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke správny, viedol by v konečnom dôsledku k absurdným záverom a k nemožnosti akejkoľvek liberácie v prípade stretu motorového vozidla s akýmkoľvek predmetom na ceste a následným spôsobením škody takýmto predmetom.

Okrem toho by bolo absurdne formalistické a nespravodlivé požadovať od vodiča, aby sústredil svoju pozornosť na každú, i najmenšiu skalku na ceste a snažil sa jej vyhnúť, pretože je to objektívne nemožné, o to viac ak sa preukáže, že vozovka mohla byť v celej šírke jazdného pruhu znečistená. V takej situácii skutočne nemožno objektívne vynaložiť viac úsilia o to, aby škoda nevznikla, než dodržiavanie predpisov o rýchlosti (hoci ani dodržanie týchto predpisov úplne nevylučuje, že škoda môže vzniknúť ak je vozovka znečistená). Vzhľadom na to je vodič (a s ním rovnako prevádzateľ) liberovaný zo zodpovednosti za škodu.

Podľa odporcu je preto nespravodlivé požadovať od neho v zmysle ust. § 15 ods. 1 zákona zaplatenie náhrady škody, pri ktorej sa škodca zbavil zodpovednosti. Poistovňa v takomto prípade nie je povinná škodu nahradiť, nakoľko nie je daná zodpovednosť poisteného.

Navrhovateľ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu napadol odvolaní výrok o trovách konania lebo súd mu nepriznal trovy konania z titulu právneho zastupovania advokátom, a to za úkon - vyjadrenie k odporu dňa 25. 09. 2012 a účasť na pojednávaní dňa 18. 10. 2012.

Navrhovateľ tvrdil, že pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok sa konalo dňa 18. 10. 2012 a on si v lehote stanovenej zákonom, t. j. v lehote troch pracovných dní odo dňa vyhlásenia rozhodnutia podaním na súde dňa 22. 10. 2012 vyčíslil trovy konania. Pokiaľ ide o nepriznanie DPH uviedol, že k podanému návrhu pripojil kópiu osvedčenia o registrácii DPH. Dôkazom toho je aj skutočnosť, že 20 % DPH k trovám právneho zastúpenia súd priznal už v platobnom rozkaze sp. zn. 1Ro/385/2012 zo dňa 25. 06. 2012, proti ktorému bol podaný odporcom včas odpor a konanie bolo prevedené na sp. zn. 9C/153/2012. Navyiac zoznam platiťelov DPH je zoznam verejne prístupný na stránke DÚ.

Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania zmenil tak, že odporca je mu povinný nahradiť trovy konania v sume 22 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 171,82 eur. Zároveň navrhol mu priznať trovy odvolacieho konania z titulu právneho zastupovania advokátom v sume 26,09 eur.

Navrhovateľ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť a priznať mu trovy odvolacieho konania v sume 43,24 eur.

Nesúhlasil s tvrdením odporcu, že nie je možné preukázať, že charakter vzniku škody zodpovedá deklarovanému priebehu a spôsobu uvedeného v oznámení o poistenej udalosti a že nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi vznikom škody na poškodenom vozidle a prevádzkou motorového vozidla poistenej a že v dôsledku skutkového stavu a priebehu vzniku škody poistená prihladnuc ku všetkým okolnostiam nemohla jednoznačne potvrdiť alebo vyvrátiť vznik zodpovednosti za škodu. Poistená totiž sama písomne potvrdila v oznámení o poistenej udalosti, že kameň, ktorý spôsobil prasklinu na

motorovom vozidle navrhovateľa, odskočil v dôsledku prevádzky jej motorového vozidla. Poistená v oznámení o poistnej udalosti jednoznačne potvrdila, že kameň odskočil z jej motorového vozidla na vozidlo idúce za jej vozidlom a spôsobil prasklinu na čelnom skle. Bola si teda vedomá skutočnosti, že spôsobená škoda bola následkom prevádzky jej motorového vozidla, teda sama potvrdila kauzálny nexus medzi prevádzkou motorového vozidla poisteného a škodou vzniknutou na motorovom vozidle poškodeného. Odporca nebol prítomný pri škodovej udalosti, a teda nemôže s istotou tvrdiť, že navrhovateľ si vzhľadom na hmotnosť odmršteného predmetu nemohol byť vedomý toho, že spod kolies odletela skalka, pretože túto skutočnosť vzhľadom na pomer hmotnosti vozidla a skalky nemohol zaregistrovať. Nie je podľa navrhovateľa zrejmé z čoho odporca v odvolaní usudzuje, že skalka, ktorá spôsobila škodu bola malej hmotnosti a že vzhľadom na jej hmotnosť si navrhovateľ nemohol byť vedomý, že odletela spod kolies poistenej. Vôbec nie je zrejmé ani jeho usudzovanie, že v čase kedy došlo k škodovej udalosti, sa na ceste v danom mieste nachádzali aj iné motorové vozidlá.

Poistená v oznámení o poistenej udalosti jednoznačne písomne potvrdila, že na ceste z Martina do Turčianskych Teplíc, kúsok za veľkou križovatkou s odbočkou do Mošoviec, na ceste, ktorá je rozbitá, veľmi poškodená, z ktorej často odlietavajú kamene, kúsky asfaltu atď., z jej motorového vozidla odrkol kameň na vozidlo idúce za jej vozidlom a spôsobil tomuto vozidlu rozbitie čelného skla. Poistená presne popísala škodovú udalosť ako k nej došlo, popísala miesto kde došlo ku škode. Znamená to, že keď došlo k škodovej udalosti, aj poistená, aj navrhovateľ si museli byť vedomí skutočnosti, že kameň, ktorý spôsobil rozbitie čelného skla odletel práve z motorového vozidla poistenej. Navrhovateľ aj poistená odstavili svoje motorové vozidlá, aby sa dohodli na spísaní oznámenia o poistnej udalosti. Pokiaľ by si poistená a navrhovateľ neboli vedomí skutočnosti, že skalka odskočila z motorového vozidla poistenej, nebola by poistená podpísala oznámenie o poistenej udalosti, kde tak podrobne a presne popísala škodovú udalosť ako sa udiala. Odskočený kameň spôsobil rozbitie čelného skla na motorovom vozidle navrhovateľa, v dôsledku čoho musel navrhovateľ vymeniť celé čelné sklo z čoho možno usudzovať, že sa jednalo o väčší kameň značnej hmotnosti, nie iba o malú skalku, ktorá by spôsobila iba prasklinu.

Navrhovateľ mal za to, že dostatočne preukázal príčinnú súvislosť medzi prevádzkou motorového vozidla poistenej a spôsobenou škodou, a to písomným potvrdením poistenej o škodovej udalosti. Tvrdil, že nemá ako inak preukázať, že ku škode došlo tak ako to uvádzal vo svojich tvrdeniach a ako to uviedla poistená v oznámení o poistnej udalosti, nakoľko v čase kedy došlo k škodovej udalosti sa na ceste nenachádzali iné motorové vozidlá, ani miesto škodovej udalosti nie je monitorované kamerovým systémom a v čase škodovej udalosti neboli prítomní ani žiadni svedkovia. Kameň sám od seba neskočí na predné sklo motorového vozidla. Tvrdenia navrhovateľa o škodovej udalosti nie sú iba ničím nepodloženými tvrdeniami, škodovú udalosť a príčinnú súvislosť medzi prevádzkou motorového vozidla poistenej a škodou spôsobenou navrhovateľom zhodne s navrhovateľom potvrdila poistená.

K tvrdeniu odporcu, že súd prejednávajú vec nesprávne právne posúdil pokiaľ ide o existenciu liberáčnych dôvodov na strane škodcu navrhovateľ uviedol, že liberácia prevádzateľa prichádza do úvahy iba v prípade keď škoda nebola spôsobená okolnosťami, ktoré nemajú svoj pôvod v prevádzke. Ide teda napr. o prípady prírodnej katastrofy alebo inú vonkajšiu okolnosť, ktorá v nijakom smere nesúvisí s prevádzkou motorového vozidla a nebola ňou vyvolaná. V danom prípade bola škoda spôsobená odmrštením kameňa z vozovky spôsobeného pohybom motorového vozidla poisteného škodcu (prevádzateľa vozidla) po vozovke do čelného skla vozidla poškodeného, teda navrhovateľa, ktoré sa v dôsledku nárazu kameňa rozprasklo. Ide teda nepochybne o okolnosť majúcu pôvod v prevádzke motorového vozidla škodcu, nakoľko bola vytvorená súčinnosťou pohybu motorového vozidla škodcu (poistenej) a stavu vozovky, a teda mala pôvod v prevádzke vozidla. Ako to uviedla poistená v oznámení o poistnej udalosti, škodová udalosť sa stala na ceste, ktorá je rozbitá a veľmi poškodená, často z nej odlietavajú kamene, kúsky asfaltu atď. Bez prevádzky vozidla by ku škode, t. j. odmršteniu kameňa, ktorý spôsobil prasknutie skla, nedošlo. Samotná skala ležiaca na ceste nedokáže spôsobiť rozbitie čelného skla idúcemu motorovému vozidlu.

Navrhovateľ preto nesúhlasil s tvrdením odporcu v odvolaní, že skala ležiaca na vozovke je jednoznačne okolnosťou vonkajšou, teda nemá pôvod v prevádzke a je možné za predpokladu preukázania, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého možného úsilia, ktoré možno od prevádzkovateľa požadovať, prevádzkovateľa liberovať zo zodpovednosti za škodu. V danom prípade teda liberácia škodcu neprichádza do úvahy, nakoľko sa jedná o škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktoré viedla poistená. Nie je totiž objektívne možné, a ani zákony fyziky nedovoľujú, aby sám kameň ležiaci na ceste bez toho, aby ho pohla nejaká vonkajšia sila spôsobil rozbitie čelného skla idúceho

motorového vozidla. Iný prípad by bol, keby sa jednalo o kameň, ktorý spadol zo skaly, ale nie kameň ležiaci na ceste. V danom prípade pohyb kameňa ležiaceho na ceste spôsobilo idúce motorové vozidlo poistenej, teda k pohybu kameňa a následnej spôsobenej škode došlo v dôsledku prevádzky motorového vozidla poistenej, ktorá je zodpovedá za škodu a možnosť liberácie neprichádza do úvahy.

K tvrdeniu odporcu v odvolaní, že možnosť zabránenia vzniku škody vynaložením všetkého úsilia, ktoré možno požadovať sa posudzuje objektívne, teda vychádza z objektívne možnej starostlivosti, ktorú možno od ktoréhokoľvek vodiča vyžadovať a mal za to, že v danom prípade od poistenej nebolo možné požadovať väčšie úsilie ako jazdiť primeranou rýchlosťou, a preto je zbavená zodpovednosti za škodu navrhovateľ uviedol, že nie je zrejme z čoho odporca usudzuje, že poistená v čase pôsobenia škody dodržiavala predpisy o rýchlosti. K škodovej udalosti nebola privolá polícia, rýchlosť motorového vozidla poistenej nebola zameraná, preto odporca nemôže s istotou tvrdiť, že poistená vynaložila všetku objektívne možnú starostlivosť, ktorú možno požadovať od ktoréhokoľvek vodiča, aby škoda nevznikla. V danom prípade nepostačovalo dodržiavať iba predpisy o rýchlosti na to, aby bolo možné tvrdiť, že poistená vynaložila všetku objektívne možnú starostlivosť, ktorú možno požadovať od ktoréhokoľvek vodiča, aby škoda nevznikla, ale bolo potrebné dodržiavať vyššiu opatrnosť než iba maximálnu povolenú rýchlosť na danom úseku cesty, keďže bola rozbitá a veľmi poškodená, aby sa predišlo vzniku škody. Podľa navrhovateľa preto poistená pozbavená zodpovednosti za škodu byť nemôže.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podali včas účastníci konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu vo veci samej ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.) a vo výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. h/, 2 O. s. p.) z nasledovných dôvodov:

Podľa ust. § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a podľa neho okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. Odôvodnenie rozhodnutia považoval za náležité, netrpiace nedostatkom dôvodov. V plnom rozsahu sa preto stotožnil s vyššie uvedenými skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu.

Odvolanie odporcu odvolací súd nepovažoval za dôvodné.

Odporca v prvom rade vytýkal súdu, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Podľa odvolacieho súdu účastníka konania v sporovom konaní zaťažujú v zásade dve základné povinnosti a to jednak povinnosť tvrdiť rozhodné skutočnosti (odvíjajúce sa od ustanovenia § 101 ods. 1 O. s. p.) a jednak v zmysle ust. § 120 ods. 1 O. s. p. povinnosť navrhovať súdu dôkazy na preukazovanie svojich tvrdení. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že svoje rozhodnutie založil na listinných dôkazoch predložených navrhovateľom (zápis o poškodení vozidla k škodovej udalosti zo dňa 13. 07. 2011, oznámenie poškodeného o poistnej udalosti zo dňa 15. 07. 2011, faktúra č. 2011/056 vystavená dňa 15. 07. 2011, poisťka č. 5160032370) a odporcom (oznámenie o poistnej udalosti zo dňa 11. 07. 2011 vystavené škodcom). Tieto dôkazy aj podľa odvolacieho súdu preukazovali, že škoda

vznikla takým spôsobom ako uvádzal navrhovateľ v konaní pred okresným súdom. Pokiaľ odporca spochybňoval tvrdenie navrhovateľa odvolávajúc sa na vyjadrenie škodcu bolo na ňom, aby svoju obranu preukázal nielen tvrdením ale aj dôkaznými prostriedkami. Odporca takýmto spôsobom v konaní pred okresným súdom nepostupoval keďže ani pojednávania dňa 18. 10. 2012 sa osobne nezúčastnil.

Nesprávne právne posúdenie veci ako druhý odvolací dôvod malo podľa odporcu spočívať v tom, že na rozdiel od záveru okresného súdu v danom prípade existovali liberačné dôvody na strane škodcu.

Objektívna zodpovednosť prevádzateľa za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku nie je bezvýnimčná. Prevádzateľ sa môže zodpovednosti zbaviť, ak je tu niektorý z liberačných dôvodov uvedený v zákone. Preukázaním liberačného dôvodu sa prevádzateľ zodpovednosti za škodu zbaví a poškodený musí znášať škodu zo svojho. V ust. § 428 Občianskeho zákonníka sú uvedené dva liberačné dôvody. Tretí liberačný dôvod možno vyvodit' z ust. § 441 Občianskeho zákonníka. Prvý liberačný dôvod možno vyvodit' výkladom a contrario z prvej vety § 428 Občianskeho zákonníka. Podľa neho sa prevádzateľ môže svojej zodpovednosti zbaviť, ak preukáže, že škoda nebola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Druhým liberačným dôvodom je, že škoda bola síce spôsobená okolnosťami, ktoré majú svoj pôvod v prevádzke, avšak napriek tomu prevádzateľ nemohol škodu zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho ako prevádzateľa požadovať. Tretím liberačným dôvodom je podľa § 441 Občianskeho zákonníka zavinenie samotného poškodeného, keď síce škoda bola bezprostredne spôsobená osobitosťou prevádzky, avšak výlučnou príčinou vzniku škody bolo zavinené konanie poškodeného.

Podľa odvolacieho súdu niet sporu, že v danom prípade škoda spôsobená kameňom vymršteným spod kolesa idúceho motorového vozidla je škodou spôsobenou okolnosťou, ktorá má pôvod v prevádzke motorového vozidla najmä v dôsledku rýchlosti vozidla. Stav, že cesta bola znečistená, ktorú skutočnosť uvádza odporca v odvolaní, ako možnosť liberácie by musela byť v prvom rade pred okresným súdom zo strany odporcu tvrdená a preukázaná, pričom aj vtedy by prichádzala do úvahy zodpovednosť prevádzateľa avšak solidárne so správcom príslušnej komunikácie. Tieto skutočnosti však odporcom v prvostupňovom konaní t.j. v rámci odporu proti vydanému platobnému rozkazu neboli produkované i keď poistená S. K. v oznámení o poistnej udalosti adresovanej odporcovi skutočnosti ohľadom cesty uvádzala, takže odporca mal o nich vedomosti.

Vzhľadom na uvedené odporca neuviedol žiadne také okolnosti, na základe ktorých by odvolací súd videl dôvody pre zmenu napadnutého rozhodnutia. Všetky ním produkované tvrdenia boli známe už v prvostupňovom konaní, pričom v dostatočnej miere zrozumiteľne a presvedčivo sa s nimi vysporiadal už okresný súd, ktorého závery si odvolací súd osvojil. S poukazom na uvedené konštatovanie odvolací súd v ďalších podrobnostiach vzhľadom na vecnú správnosť napadnutého rozsudku poukazuje na jeho podrobné odôvodnenie (§ 219 ods. 2 O. s. p.).

Z tohto dôvodu odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 373,01 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku ako vecne správny potvrdil.

Vo výroku o trovách prvostupňového konania rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie lebo odvolanie navrhovateľa v tejto časti považoval za dôvodné.

Navrhovateľ v odvolaní predovšetkým tvrdil, že si trovy konania písomne uplatnil dňa 22. 10. 2012. Z obsahu spisu okresného súdu nevyplýva však, že by vyčíslenie trov konania bolo súčasťou spisu. Čo sa týka uplatňovania si dane z pridanej hodnoty, fotokópia osvedčenia vystaveného pre splnomocnenú zástupkyňu navrhovateľa sa nachádza na č.l. 12 p.v. spisu.

V ďalšom konaní bude preto povinnosťou splnomocnenej zástupkyne navrhovateľa predložiť vyčíslenie trov konania z uvedeného dňa spolu s dokladom preukazujúcim jeho podanie súdu. Následne na to okresný súd rozhodne o trovách prvostupňového konania rozhodne opätovne.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi, právo na jeho náhradu bolo priznané. Navrhovateľovi priznal odvolací súd trovy konania z titulu právneho zastupovania advokátom za úkon právnej služby - písomné vyjadrenie k odvolaniu, došlého súdu 21. 01. 2013 - 28,22 eur a režijný paušál 7,21 eur a DPH 20%. Celkove sumu 43,24 eur. Odvolací súd priznal navrhovateľovi uplatňovanú sumu, ktorá je v súlade s ust. § 1 ods. 1, 3, § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. c/, § 15 písm. a/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Súd zaviazal odporcu nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania v sume 43,24 eur k rukám advokáta, ktorý tohto zastupoval (§ 149 ods. 1 O. s. p.) do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.